

MOSKOVAN ZUBATOVILAISIA PIETARISSA

„Moskovskije Vedomostissa” (№ 345, vuoden 1902 joulukuun 15 pltä) julkaistiin työläisen F. A. Slepovin „kirje kustantajalle”, jonka julkaisemme uudelleen *kokonaisuudessaan* alempana. Ensiksikin haluamme rohkaista kunnianarvoisaa „kynäilijäveljeämme”, „M. Ved.” herra päätoimitaja Gringmutia, joka on julkaissut näin mielenkiintoisen asiakirjan. Ja rohkaisua herra Gringmut epäilemättä tarvitseekin, sillä hänen ylen hyödyllinen toimintansa aineiston hankkimiseksi (ja valaisemiseksi) vallankumouksellista agitaatiota varten on viime aikoina jotenkin heikentynyt, laimennut... into on vähennyt. On yritettävä enemmän, hyvää kollega! Toiseksi, Pietarin työläisille on nyt erittäin tärkeää seurata zubatovilaisuuden jokaista askelta, kerätä säännöllisemmin, levittää laajemmalle ja selittää seikkaperäisemmin kaikille ja jokaiselle tietoja siitä, miten vakoilijoiden kanssa kaulakkain olevat työläiset keskustelevat entisten, nykyisten ja tulevien kenraalien, ylhäisönaisten ja „tosi venäläisten” intelligenttien kanssa.

Tässä on tämä kirje, johon olemme tehneet sulkeissa eräitä huomautuksia:

„M. G. Pitäisittekö ehkä mahdollisena julkaista tosi venäläisten kunnioittamassa „Moskovskije Vedomostissa” seuraavaa:

Kuluvan kuun 10 päivänä pidettiin Pietarissa, „Russkoje sobranijen”⁷³ huoneustossa, mainitun „Russkoje sobranijen” neuvoston jäsenten istunto, jossa käsiteltiin yksinomaan Venäjän tehdastyöläisten elinoloja koskevia kysymyksiä.— Pietarin yhteiskuntapiirien huomattavimmista edustajista

olivat läsnä seuraavat henkilöt: entinen Varsovan apulaiskenraalikuvernööri kenraali K. V. Komarov, kenraalitarkastaja A. V. Vasiljev, eversti A. P. Veretennikov, kreivi Apraksin, entinen Kievin kenraalikuvernööri, kreivi A. P. Ignatjev, kreivi P. A. Golenishtshev-Kutuzov, kenraali Zabudski, amiraali Nazimov, Nikolai Vjatsheslavitsh von Pleve, Kansanvalistusministeriön neuvoston jäsen I. P. Hrushtshov, Pääesikunnan professori Zolotarev, V. S. Krivenko, kreivi N. F. Heiden, kenraali Demjanenkov, esipappi Ornatski y.m. kirkon edustajia; läsnäolijoiden joukossa oli myös Pietarin ylhäisöpiirien daameja sekä Kaupunginhallituksesta — kaupunginpäällikkö Leljanov ja kaupunginvaltuutusmies Dehterev. Lehdistöä edustivat — „Svet” lehden toimittaja V. V. Komarov, „Russki Vestnikin” toimittaja V. L. Velitshko, „Novoje Vremjan” työntekijä Syromjatnikov, „Pravitelstvennyi Vestnikin” entinen toimittaja K. K. Slutshevski, „Oskolki” aikakauslehden toimittaja ja kustantaja Leikin, taiteilija Karazin y.m. Istunto alettiin selostuksella teollisuustyöläisten asemasta, selostuksen piti työläinen I. S. Sokolov (ks. „Iskran” 30. n:o:a, jossa on julkaistu „Svet” lehden tietojen perusteella täydellisempi luettelo Pietarin zubatovilaisista työläisistä. „Iskran” toim.). Selostaja valaisi etupäässä työväenluokan nykyistä tilaa teollisuuskaupungeissa, työläisten aineellisia ja henkisiä tarpeita, heidän tiedonhaluaan j.n.e. (Sääli, ettei herra Sokolovin selostusta ole julkaistu! Olisi kiinnostavaa nähdä, miten hän saattoi „valaista” työläisten tiedonhalua puhumatta siitä, miten poliisi vainoaa tuota halua. „Iskran” toim.). Sitten Moskovan työläisten edustajilla (eikö olisi oikeimmin sanoa: Moskovan ohranaosaston edustajilla? Etteköhän Te, herra Slepov, käyneet toverienne Pietarissa juuri poliisin varoilla? „Iskran” toim.), joihin minäkin kuulin, oli niin ikään kunnia osallistua „Russkoje sobranijen” istuntoon ja selostaa kunnianarvoiselle yhdistykselle Moskovan työläismaailman asiaintilaa. Selostuksessamme toimme ilmi syvän kiittollisuutemme ennen kaikkea Venäjän työläisten puolesta „Russkoje sobranijen” jäsenille siitä, että he ovat sallineet työläisedustajien valaista sitä tilaa, jossa Venäjän työväenluokka nykyään on. Edelleen pyysimme Venäjän ylhäisön edustajia kiinnittämään vakavaa huomiota Venäjän työläisten sivistämiseen (niinpä tietenkin! Juuri työväenluokilta tulee työläisen odottaa sivistämistä — kaiketikin

poliisipampun välityksellä tapahtuvaa! „*Iskran*” toim.), joka ei ole läheskään tyydyttävää, mitä seikkaa ilkimieliset ihmiset käyttävät menestyksellä hyväkseen sosialistisen propagandan harjoittamiseksi (jos *sosialisteille* olisi etua riittämättömästä sivistyksestä, niin miksi sitten *hallitus* sulkee työväen kouluja ja lukusaleja? tässä on jotain vinossa, herra Slepov! „*Iskran*” toim.), vahingoittaen siten paitsi työväkeä, myös koko Venäjän Valtakuntaa.— Sitten yritimme kiinnittää arvoisan yhdistyksen huomiota moskova-laisten tehtailijoiden vieroksuvaan suhtaantumiseen siihen Moskovan työläisten aatteeseen, että nämä yhtyisivät lujaksi perheeksi perustaakseen omia avustuskassoja, joilla on niin tärkeä merkitys työläisten pelastamiseksi heitä painavalta puutteelta. Tämän yhteydessä pyysimme arvoisan yhdistyksen jäseniä herättämään hallituspiireissä kysymyksen lainan myöntämisestä työväen avustuskassoille (ks. „*Iskran*” 29. n:osta puhetta, jonka nizhninogorodilainen työläinen Samylin piti oikeudessa siitä, miten hänet vangittiin taloudelliseen kerhoon osallistumisesta. Siinä on teille sivistystä, siinä on teille kassat! „*Iskran*” toim.). Epäilemätöntä on, että työläisten aineellinen tukeminen olisi heidän keskuudessaan harjoitetun ilkimielisen propagandan parhainta torjumista (ajatteleeko herra Slepov tosissaan — ja pitikin sattua näin osuva sukunimi! * —, että tietoinen työläinen kieltäytyy vähäisten antipalojen takia pyrkimästä vapautteen? Ja tiedotonta, takapajuista *joukkoa* eivät pysty „aineellisesti tukemaan” zubatovilaisten korkeavirkaisimmatkaan suojelijat, sillä sitä varten pitää ensin muuttaa koko yhteiskuntajärjestelmä, joka perustuu joukkojen osattomuuteen. „*Iskran*” toim.).— Nämä työläisten petolliset „*hyväntekijät*” puhuvat tavallisesti, että he voivat parantaa elämän vain mellakoilla, levottomuuksilla, vastustamalla esivaltaa j.n.e. Onnettomuudeksemme tällä kiihoituksella on väliin menestystä, kuten kaikki tietävät. Työläisten elinolojen rauhallinen parantaminen torjuu parhaiten agitaattorit.— Sitten meillä oli kunnia tiedoittaa arvoisalle yhdistykselle, että Moskovassa vaikeasta työttömyydestä huolimatta sosialistisella propagandalla ei ole viime aikoina ollut menestystä (mutta äskettäin saimme kuulla laajoista vangitsemisista Moskovassa! Miksi ja ketä piti vangita, jollei

* Slepov — sokeainen. Suom.

propagandalla olisi ollut menestystä?? „*Iskran*” toim.) juuri siksi, että työläiset alkavat jo järjestäytyä — heillä on Keskinäisen avunannon yhdistys, Kuluttajain yhdistys — ja siksi, että esivallan osaaottava huomio on jo kiintynyt työläisten tarpeisiin, antaen mahdollisuuden järjestää heille yleissivistäviä luentoja j.n.e. Kaiken yllä mainitun lisäksi selostimme niin ikään yhdistykselle niitä Moskovassa olleita tapauksia, jolloin olemme esiintyneet työläisten ja tehtailijoiden välittäjä-sovittajina ja jolloin emme ainoastaan ole selvittäneet selkkauksia, vaan myös ennakoita ehkäissee mahdolliset selkkaukset, kuten kävi esim. Hakenthalin tehtaalla, Bromley-veljesten tehtaalla sekä Dobrov-Nabholtzin tehtaalla. Mainitsimme myös työläisten lakosta Goujonin metallurgisella tehtaalla, missä valssaus- ja naulaosaston työläiset, joskin he keskeyttivät työnsä, pidättäytyivät kuitenkin väliintulomme ansiosta selkkauksesta ja ryhtyivät työhön, kuunnellen meidän toverillisia neuvojamme (sellaisia „toverillisiä” neuvoja ovat työläiset jo kylliksi kuulleet jokaisen lakon aikana poliiseilta sekä tehtaan tarkastajilta, jotka aina pyytelevät hartaasti „ryhtymään työhön”. Ne eivät ole tovereiden, vaan poliisien neuvoja. „*Iskran*” toim.).

„Russkoje sobranijen” jäsenet kuuntelivat suosiollisesti (kuinka he eivät kuuntelisi suosiollisesti työläisiä, jotka auttavat poliisia sen hommissa! „*Iskran*” toim.) selostuksiamme, ja monet olivat sitä mieltä, että työväenkysymystä olisi vakavasti pohdittava ja annettava työläisille mahdollisuus ja keinot vapautua sosialistisen opin vaikutuksesta (mielenkiintoinen kuva: kenraalit ja papit, zubatovilaiset vakoilijat ja poliisihengelle uskolliset kirjailijat aikovat „auttaa” työläistä vapautumaan sosialistisen opin vaikutuksesta! — ja samalla myös olla apuna kalastelemassa varomattomia työläisiä, jotka tarttuvat onkeen. „*Iskran*” toim.) sallimalla heidän toimia itsenäisesti hallituksen asetusten kontrolloimina ja intelligenssin sen osan johdolla, joka todella rakastaa isänmaataan ja pyrkii sen hyvinvointiin ja kukoistukseen (mainiota itsenäistä toimintaa poliisin kontrollin alaisena! Ei, työläiset vaativat nykyään jo itsenäistä toimintaa, jonka edellytyksenä on vapaus poliisista, vapaus valita johtajiksi sellaisia intelligenttejä, joihin he, työläiset, luottavat. „*Iskran*” toim.). V. V. Komarov, A. V. Vasiljev, eversti Veretennikov, herra Dehterev, taiteilija Karazin, ruhtinas D. P. Golitsyn ja monet muut suhtautuivat erittäin

lämpimästi työväenkysymykseen. Keskustelussa herätettiin ajatus, että on välttämättä perustettava erikoisia keskusneuvoston johtamia työläisten neuvostoja, joilla tulisi olemaan hyväatekevä merkitys siinä mielessä, että ehkäistäisiin työläisten ja tehtaanomistajain välisten väärinkäsitysten syntyminen. Herra Dehterevin sanonnan mukaan se on sallittava siksi, että joukko ei voi koskaan toimia tietoisesti ja että työläisjoukkoon voivat parhaiten vaikuttaa itse työläiset, ja esimerkiksi hän otti Ranskassa olevat samanlaiset laitokset, jotka ovat menestyksellisesti suorittaneet yllä mainittuja tehtäviä. (Niin, työläisten Neuvostoilla on menestystä Ranskassa ja koko Euroopassa. Se on totta. Mutta niillä on menestystä siksi, että työläiset nauttivat siellä poliittista vapautta, heillä on omat liittonsa, omat sanomalehtensä ja omat valtuusmiehensä parlamentissa. Luuleeko herra Dehterev tosiaankin, että Pietarin työläiset ovat kaikki niin naiiveja, etteivät sitä tiedä? „Iskran” toim.)— Kysymys valtion lainan myöntämisestä työläisten avustuskassoille otettiin „Russkoje sobranijen” jäsenten taholla niin ikään myötätuntoisesti vastaan. Istunto päättyi siihen, että päätettiin valita erikoinen valiokunta pohtimaan tätä kysymystä koskevia toimenpiteitä.— Toivomme, että te, herra toimittaja, tosi venäläisenä suhtaudutte samoin myötätuntoisesti meihin, työläisiin, ja sallitte julkaista lehdessänne edellä esitetyn, jotta kaikki parhaat ihmisemme liittyisivät yhteiseen taisteluun synnyinmaamme vihollisia vastaan, jotka levittävät kansanjoukkojen keskuuteen levottomuutta, kylvävät keskinäisten riitojen siemeniä ja heikentävät uskollisuutta vanhoja, vuosisatain pyhittämiä käskyjä kohtaan sekä korkeimman esivallan arvossapitämistä ja kunnioittamista. Olemme siinä varmassa uskossa, että Venäjälläkin on ihmisiä, jotka ovat valmiit antamaan voimansa isänmaan palvelukseen, uhraamaan sen alttarille voimansa ja kykynsä ja yksimielisesti yhteenliittyen asettamaan ylipääsemättömän esteen valheelle ja pahuudelle Venäjällä.

Työmies F. A. Slepov”.

Mutta lopussa herra Slepov ei voinut olla ilmaisematta totuutta! Työläisten vaatimusten koko tukeminen, hallituksen koko myötätunto tyristyy siihen, että itse työläisistä muodostetaan ryhmiä käymään taistelua sosialismia vastaan. Siinä totuus. Ja työläisten on hyvin mielenkiintoista

saada tietää, että pamppujen ja vankiloiden, karkotusten ja vankiloiden lisäksi herrat zubatovilaiset työläiset ryhtyvät sitä paitsi juurruttamaan heihin „korkeimman esivallan arvossapitämistä ja kunnioittamista”. Julkisissa kokouksissa ei yksikään järkevä työläinen tule puhumaan sitä, mitä hän ajattelee,— se olisi samaa kuin antautua suoraan poliisin käsiin. Mutta *omien* sanomalehtiemme, *omien* lentolehtistemme ja *omien* kokoustemme avulla me voimme ja meidän on saatava aikaan se, että zubatovilaisten uusi sotaretki koituisi kokonaisuudessaan sosialismin hyödyksi.

„Iskra” № 31,
tammikuun 1 pnä 1903

Julkaistaan „Iskra” lehdessä
tekstin mukaan
